

ההנהלה

שנה ביד גנדה

זה רב צעד, אבל ומתייפת, אחר ארוננו של הרב הראשי, רבה הראשי של העיר בוסקירה אשר בדרום מארקו. בבית הקברות היהודי שבפרברי העיר, הוכנה חלקת קבר מכובדת לרב הנערץ. אולם בעוד הארון מורד לקבר על ידי הקברנים, והרב דויד עראמה, תלמידו ויורשו של הרב הראשי עומד לשאת הספד ארוך, פרץ מבין הקהל, שהקיף את הקבר, ילד צעיר וצנום מיהר לרדת אל הקבר, לפתוח את הארון ולחבק את הגווייה שב תוכו.

לקהל היה מוכר הילד בן ה-7 כיוסף גיורג', בנו של הרב, ובעוד הקברנים מניסם למשוך אותו מעל הגווייה, החל פתאום מתרחש לעיניהם נס, שעליו עוד דובר ימים רבים בעיר בוסקירה, שמרבית תושביה היו יהודים.

הגווייה, גופתו של הרב, החלה מגלה סימני חיים. תחילה נעו הידיים אנהיגה. אחרי כן, בעזרת יוסף גיורג' הקטן, קם הרב ויצא מקברו. הרב הראשי הוסיף לחיות עשרים שנים נוספות, לאחר המישהת שנערך בעיר כל אותו הלילה.

„פרופסור” יוסף

הרד', שטען כי היה

יועץ מלכי מדוקו

הציג את מועמדותו

ברשימה עדתית

לכנסת השביעית

כך, לפחות עליפי דבריו שלו, נתגלה כוחו הנבואי של יוסף גיורג' הררי או, כפי שהוא מוכר יותר כיום, פרופסור הררי. האם סיפור זה הוא שקר? אין ספק כי תשובה מוחלטת על כך לא תתקבל לעולם. אולם אין גם ספק כי פרופסור הררי יספר את סיפורו זה, בפעם המיידית כמחמה, בפני בית המישפט המחוזי בתל אביב בסוף חודש זה.

שכן, פרופסור הררי, מתיר תאסורים, הנביא ובעל הכוחות העליונים, מואשם בשמונה מיקרים לפחות של מעשי מירמה ומעשים מגונים בגברים ונשים שבאו לקבל ממנו טיפול מסוג אחר לגמרי במכון סוד ההצלחה לשיפור המצב הכלכלי, חיסול תסביכים וגילוי העתיד דרך אסטרולוגיה. השם הארוך שהעניק למכון שפתח ברחוב אילת במרכז חולון לפני כחמש עשרה שנים.

הדוגמנית גנבה

רבע מיליון

משך שנים רבות, מאז עלה ארצה ממארוק, נהג הררי להציג עצמו כביא-החצר לשעבר של מלכי מארוק, מוחמד החמישי וחסן השני. הגבר השמן, קטן הקומה והממושקף, טוען כי הוא ניחן בכוח-הרגשה מגנטי, אשר קולט מחשבות אדם וידעו מן החלל.

רבים, כך הסתבר, האמינו לסיפוריו. כרטיסי הביקור שלו הגיעו גם לחוגים, שלא האמינו מעולם בכוחות מסוג הכוחות שהתיימר הפרופסור הררי להציג. על גבי אותם כרטיסי-ביקור ציין הררי רק את דים מתארו: חבר אגודת הרפואה החופשית בצרפת, חבר אירגון הסופרים של צרפת, נגיד ונציג של המיסדר הבינלאומי של המערך האנושי, מדופלם מטעם האקדמיה למדעים, מדעי הרוח ואמנויות מלפפורניה, חבר-כבוד של המוסד האוניברסיטאי האקדמי הרוחני האיסלאמי, קונסול בישראל של אורדינים, קאדרי, רומא, איטליה, חבר אגודת האסטרולוגיה בפאריס ועוד תארים ואותות כבוד, שאיש לא טרח לתהות על קנקנם או לבדוק את תוכנם האמיתי.

לא בדיוק איש. לפני כחישעה חודשים החליטה עיתונאית צעירה, סמדר שיר, לבידוק את דרך טיפוליו של פרופסור הררי על גופה-שלה. סמדר שיר, שהיתה באותה תקופה כתבת בעיתון-נשים, התחזתה כי אשה נשואה חולכה אל מירפאתו של פרופסור הררי, „עליתי לשם לרגל” נו כרת סמדר, „כי האווירה במקום היתה כמו של בית-מקדש”.

כעבור שעה ארוכה של המתנה נתקבלה סמדר אצל הפרופסור, והיא מספרת: „ליד שולחן גדול במרכז חדרו ישבתי, והתחלתי לענות על שאלות שהמטיר עלי הררי. סיפרתי לו שבעלי ואני לא מסתדרים ביחד, ושיש לי מישהו אחר שרוצה לקחת אותי לאשה, אבל בעלי מסרב לתת לי גט”.

„בעיקר הוא התעניין בחיי-המין שלי ושל בעלי, איוו תנוחה אהובה עלי, האם אני מגיעה לסיפוק מיני וממש חדר בשא-לותי לעומק מיטתי”.

„אחרי כן, תוך שהוא ממלמל מישפטים לא-ברורים, בערבית או בארמית, הושיב אותי על דרגש קטן באחת מפינות החדר. הוא-עצמו התיישב מולי על דרגש נמוך יותר, שם את שתי ידיו על ראשי וכופף אותו בין שתי רגליו, שהיו מפוזרות. אחרי כן הוא עיסה קלות את ראשי והמשיך למלמל כל מיני דברים. אחרי דקות אחרות הפסיק, ואמר שנמשיך בי טיפול הבא. הוא קבע לי תור, ואז גם החלטנו שאשלם לו בסוף כל הטיפולים”.

בפעם השנייה הגיעה סמדר אל פרופסור הררי בלוויית צלם, והציגה עצמה כעיתונאית. „הרגשתי שאם נמשיך להיפגש הוא עלול להרחיק לכת עוד יותר” סיפרה סמדר המשמשת כיום כסופרת זמנית. ואכן, היה לה על מה להתבסס. סמדר הגיעה אל הפרופסור בעיקבות שיחתה עם צעירה נאה, דוגמנית-לשעבר בשם יוספה הראל, שהיתה אז פקידה בחברת מכונות דיו. יוספה היתה גם זו שגרמה בעקיפין למישפטו של הררי.

עתה הוא

עומד לדין באשמת

מעשי-מידמה,

גניבת מיליונים ואונס

לקוחות שהאמינו כי

שמון בו כוח מאגי

יוספה הראל הגיעה אל הפרופסור הררי, כמרבית לקוחותיו, ברגע של ייאוש בחייה, וביקשה את עזרתו כדי להתגרש מבעלה שסיירב לתת לה גט. אולם לאחר הטיפול שקיבלה במכונתו של הררי, החלה סובלת מלחץ של כאבי-ראש בלתי-סדורים. היא פנתה לפסיכיאטר בבית-החולים עלי-שם שיבא בתל-השומר, וזה קבע אבחנה של פגיעה בתאיה-המוח, שאינה ניתנת לריפוי. בלתי-ברירה, המשיכה לבקר אצל הררי, אולם סיפורה הגיעה לאוזניה של סמדר, „אחרי שבדקת את העניין וכתבתי כי פרופסור הררי ואנשים מסוג אינם מסורים גלים, לדעתי, ולדעת מומחים, לעזור בפתרון שום בעיה, הוא החל מפרסם בי עיתונים מודעות-השמצה עלי, כאילו מטרת כתיבתי עליו היא לשם נקמה. הוא אף איים בהגשת תביעת דיבה והוצאת שם רע, אבל באופן מעשי, חוץ מהמודעות הענקיות בעיתונים, לא עשה כלום”.

בין השאר כתב פרופסור הררי במודעות שפירסם: „כשהגעתי לארץ עלי-הדין בור, והוכחתי נאמנותי והתנהגותי הטובה בארץ, במשך 13 שנות שהיית בה. כתבתי 50 יצירות, עזרתי לכל מדוכא או קשה יום. הסתפקתי במועט, וקיבלתי מחיר זול ביותר עבור טירחתי. לא חיללתי שבת. הכח ההורס — סמדר שיר ובת-בריתה — יתנסם בי היות ולא נענית לבקשתן הור דונית, לעזור להן להתגרש מבעליהן כבני כול, ותהפוכנה אותי בכתבה מענק — לגמד, מנביא עמים למשקף, ובקיצור — ממידל מרומם לבאר עמוקה...”

„מלך ידד חזיר אחרי לחזור למארוק, בהציעו לי משרה מכובדת. סירבתי... שלא אשמש דוגמה שאחריה ייגררו אחרים אשר העליתי עימי לארץ... אבקש מכל ידידי, בני עדתי ולקוחותי הרבים אשר עזרתי להם בכל רחבי הארץ... להביע כעסם וחרון אפם על העוול שנגרם לי, ועל השקרים שטפלו עלי” הכתרת היתה ה-מישפט: „אני קורא חסם על שקר משווע” אך מסתבר שאין זה מדויק. פרופסור הררי כן עשה, וכן המשיך בטי-פוליו, שכללו בין השאר היפנוס חלקי חות ומגע מיני עם לקוחות — נשים ואף גברים. אולם איש לא התלונן. אצל מרבית הלקוחות נוצרה, כך מסתבר מכתבי